

DUCHOVNÉ OZVENY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník VII.

Máj 2004

číslo 5

Nová generácia

Máj, lásky čas. Tieto slová všetci poznáme. O láske sa hovorí, píše a filmuje veľa. Z trinásteho storočia pochádza výrok, že na vznik lásky je potrebné byť spoznať dobro, ktoré z milovaného objektu plynie (napr. úsmev milovanej osoby ma obohacuje, je pre môj život potrebným dobrom...), alebo tam musí byť podobnosť (napr. dobrí hudobníci vytvoria priateľstvo, pretože majú spoločný záujem). Určite sa dá rôzne premýšľať nad láskou, ale aj tieto staré myšlienky od Tomáša Akvinského tiež stále platia.

Najdôležitejší okamih tohtoročného mája je pre mňa slávnosť Prvého svätého prijímania. A spojitosť s láskou je jednoduchá: ako sa dá v deťoch prebudiť láska k tomu, čo budú robiť a koho budú prijímať?

Ak sa na to pozrieme z hľadiska citovanej teórie, tak by mali v Eucharistii nájsť dobro a mali by cítiť, že je tu podobnosť s ich životom. Bez vzťahu, teda lásky, celý tento rituál má len malý význam. A láska sa môže zrodiť len z toho, že v Ježišovom poslanstve objavia dobro pre seba i pre svet, skutočné a potrebné dobro. A tiež je možná len tak, že to pre nich nebude príbeh minulosti, ale príbeh podobný dnešnému svetu, dnešným ľuďom, pre dnešný svet a dnešného človeka.

Budeme schopní im v tom ukázať vzor? Budeme schopní to sami takto pochopiť? Budeme schopní pripraviť most do budúcnosti, ktorý raz deťom pomôže pochopiť, že zdedili poklad, ktorému treba porozumieť a ktorý je na obohatenie ich životov?

Nech nám dá k tomu silu a múdrosť sám Pán Boh!

A deťom prajem, nech je to pre nich oslobodzujúce poslanstvo, ktoré ich bude naplňovať radosťou, múdrosťou a láskou o celý život.

Peter Cibira

Narcisy

Určite poznáte krásne, žlté kvietky jari - narcisy. Pripomínajú nám ukončenie vlády zimy. Príroda sa začína prebúdzajúť a vyrastajú prvé rastliny. Narcisy určite neprehliadnete. Upútajú vás svojou jasnou žltou, alebo bielou farbou. Pri prechádzkach na tieto kvietky určite natrafíte.

Stalo sa, že chlapci šli domov zo školy. Všimla som si deti, ktoré boli pri týchto kvetoch - nevenovala som im zvláštnu pozornosť. Upútala ma však veta detí, s ktorými som šla domov - aha, majú v rukách kvety. Hneď som sa ich spýtala, či si uvedomujú, koľko práce a námahy treba, aby kvety dorástli a či by sa im páčilo, keby som aj ja šla do ich predzáhradky a natrhala si kvety.

Apoštolát modlitby na mesiac máj:

- **Všeobecný:** Aby rodina, založená na manželstve muža a ženy, bola uznávaná ako základná bunka ľudskej spoločnosti.
- **Misijný:** Aby katolíci na materinský príhovor Panny Márie pokladali Eucharistiu za srdce a dušu misijnej činnosti Cirkvi.
- **Úmysel KBS:** Za zjednotenie Európy. Aby sme za pomoci Panny Márie vnášali kresťanské hodnoty do zjednotenej Európy.

Chlapci boli zahanbení, cítili sa očividne nepríjemne. Nehovorili nič a po hodnej chvíli bolo počuť - prepáčte. Na ich ďalšiu otázku, či si môžu natrhať fialky, som súhlasila, ale žiadala som, aby narcisy nechali na pokoji. Úprimne - potešilo ma, že sa chlapci ospravedlnili. Neskoršie - pri prechádzke okolo tohto miesta som videla odtrhnuté narcisy „zasadené“ v kopčeku hliny. Odtrhnuté fialky ležali roztrúsené navôkol. Zobrala som narcisy aj fialky a dala ich do vázičky.

Zhodou okolností tieto kvietky prilákali aj dievčence. A ja som bola opäť pritom. Už naťahovali ruku, aby odtrhli kvety a ja som otvárala oblok a zakričala - či sa nehanbia. Nie veľmi originálne - ale bola to prvá myšlienka, ktorá ma napadla. Ich reakcia? Okamžite sa rozutekali. Na rázcestí sa rozdelili a dve z nich šli smerom na Starú horu. Stále ma niečo „držalo“ pri obloku a videla som, ako jedno z dievčat dvíha ruku a hrozí sa. Pozerala smerom na náš dom a opäť sa zahrozila. Ihneď som otvorila oblok a zakričala už známu otázku. Opäť sa rozutekali.

Priznám sa, dlho som uvažovala o chlapcoch i dievčatách z príbehu. Sú to deti - chápem.

Nemožno ich brať úplne vážne. Ich správanie v situácii - pri číne - mi veľmi pripomína správanie nás, dospelých. Chlapci sa aspoň ospravedlnili - dievčatá

utekali. Nie sú to postoje - aké „používame“ aj my, dospelí? Prosím, nechápte toto zamyslenie ako kritiku - je to iba zamyslenie.

K.Silná

Okamih detí

Učiť deti, kde sú ich hranice – teda ako vhodným spôsobom hovoriť nie – je rovnako potrebné, ako naučiť ich zaväzovať šnúrky v topánkach. Učíte ich to tým, že vaše vymedzenie hraníc je jednoznačné a jasné. Už malé deti sa môžu naučiť vetu: *Máš zodpovednosť za svoje správanie!* Znamená to, že musia prijať zodpovednosť za také veci, ako je upratovanie svojej izby, dobrý prospech v škole, slušné správanie pri stole, ovládanie svojich výbuchov hnevu... Neplnenie týchto požiadaviek nebudú môcť zvalovať na niekoho iného. Prirodzene, rôznym vekovým obdobiam zodpovedajú rôzne hranice.

Od jedného do troch rokov: Už deti v tomto veku sa môžu naučiť reagovať na slovo *nie* a môžu chápať dôsledky svojej neposlušnosti. To platí predovšetkým pre nebezpečné situácie; ešte musia chápať vašu logiku. Ale môžu celkovo pochopiť, že spohľadnutie sa na vaše nie prináša dobré ovocie.

Od troch do piatich rokov: Deti sú schopné lepšie pochopiť vaše dôvody prečo nie sú zodpovední a čo znamenajú dôsledky. Môžu o tom s vami hovoriť. V tejto etape by sa mali naučiť láskavému jednaniu s kamarátmi, ako reagovať na autoritu, ako zdvorilo vyjadriť nesúhlas a ako vykonávať domáce práce. V tomto veku dobre funguje uplatňovanie dôsledkov, ako je napríklad odobratie hračiek alebo zákaz sledovania televízie.

Od šiestich do jedenástich rokov: V tomto období začína angažovanosť mimo rodiny: škola, záujmové krúžky,

cirkev, priatelia. Problematika hraníc sa bude točiť okolo rozdeľovania času medzi domovom a priateľmi, okolo domácich a školských úloh, okolo orientácie na cieľ a okolo hospodárenia s časom a peniazmi. Dôsledky môžu zahrňovať obmedzenie slobôd, styku s kamarátmi a domácich výsad.

Od dvanástich do osemnástich rokov: Tu sa upevňuje identita – negatívne sa vymedzuje oproti identite rodičov. Tiež sa upevňuje smerovanie k budúcemu povolaniu, sexuálne dozrievanie, rozhodovanie v oblasti lásky a hodnôt. V tomto období by ste mali začať ustupovať od ovládania svojho dieťaťa k jeho ovplyvňovaniu. Dospievajúcemu dieťaťu pomáhajte takými otázkami, ako sú vzťahy, hodnoty, plánovanie a dlhodobé ciele. Umožnite mu prežiť čo najviac prirodzených dôsledkov jeho správania (napr. ho môžete nechať bez peňazí, keď predčasne minie vreckové, alebo môžete podporovať dôsledky, ktoré mu vymeria škola).

V tomto období je dobré pamätať na jednu vec: Dospievajúci, ktorí sa správa ako trojročný, by nemal mať rovnakú mieru slobody, akú si zaslúži zrelý dospievajúci. Slobody vychádza z dobrého zvládania zodpovednosti; nie je to dar, ktorý človek zdedí na základe svojho veku.

Spracované podľa knihy: Dr. H. Cloud, Dr. J. Townsend: *Děti a hranice*, Návrat domu, Praha 2003

Kráľovná mája

Máj je oddávna mesiacom Panny Márie. Májové pobožnosti majú bohatú tradíciu. Účasťou na nich prinesieme Panne Márii kvety čnosti a náš duchovný život bude bohatší. Uctievanie ju pod mnohými menami - Kráľovná rodiny, Mária Kráľovná, opravdivá Božia Matka, Matka Cirkvi, naša Matka, útočisko hriešnikov a ešte viac sa modlíme v Loretánskych litániách. Cirkev zo dňa na deň jasnejšie spoznáva úlohu blahoslavenej Panny Márie pri zmierovaní ľudí s Bohom. Je nazvaná všeobecnou príčinou zmierovania hriešnikov. Pri jej zjaveniach, ktoré sú po celom svete hovoriť vždy o zmierení s Bohom, o pokore, pokání a zvlášť prosí o modlitbu Ruženec. Niekoľkými vetami vám chcem

priblížiť zjavenie Panny Márie deťom v La Salette vo Francúzsku:

„19.9.1846 sa v La Salette vo Francúzsku zjavila plačúca Panna Mária 14-ročnej Melánii Calvateovej a 11 - ročnému Maximinovi Giraudovi. Melánia zbadala, že z očí prekrásnej Panej, ktorá bola celá v krásnom svetle, tečú slzy. Potom Panna Mária hovorila o tom, ako ľudia znesväcujú sviatky, nedele, urážajú meno jej Syna, ďalej sa sťažuje na hriechy Bohu zasvätených osôb, vidí veľké odpady od viery, krvavé boje, utrpenia, bolí ju, že málo ľudí, iba niekoľko starších žien chodí na svätú omšu. Panna Mária vyzývala k pokániam, lebo ináč nebude môcť udržať ruku svojho Syna, ktorý musí trestať veľké hriechy ľudu. Povzbudila ďalej deti k modlitbe. „Presväť Panna,“ hovorí Melánia, „sa mi zdala

ako dobrá matka, plná láskavosti, miloty, lásky, zľutovania a milosrdenstva.“

Modlitba

Zmieriteľka hriešnikov, naša dobrá Matka, tvoj Syn svojou drahocennou krvou zmieril svet s Otcom a ty si sa stala pri kríži zmieriteľkou hriešnikov, ty, ktorá si nepoznala hriech, máš milosrdné srdce voči hriešnikom, daj, aby sa hriešnici pri pohľade na tvoje nepoškvrnené materinské srdce obrátili a robili pokánie, daj, aby sme sa všetci, čo ťa vyzývame, zachránili od všetkých nebezpečenstiev a získali spásu. Amen

Vincent Malý: Kráľovná mája, Lúč, 2000
Mária Hečková

PÚTNICKÝ MÁJ

Máj ... v tomto čase ožijú všetky pútnické miesta a ich ruch vie náležite upútať. Udrie Vám do očí pestrosť cesty, po ktorej kráčajú pútnici: Vpredu kríž, za ním chlapci, potom ženáci a dievčatá tak milé, že by si sa nezmyšľil, keby si sa odvážil povedať, že iste vyrástli na zelenej májovej lúke... Mohutné spevy „Ave, ave, ave

Mária...“ - a človek sa mení tak, že ani nezbadá, že sa približuje k Bohu.

Už je to však všetko tak ďaleké, že sa to vytráca ako hlas zvonov, ktorý doprevádzal pútnikov na ceste.

Mysľou mi však prúdi spomienka, že aj zo Suchej nad Parnou sa chodilo pešo na púť do Šaštína a Mariánky. Cesta trvala dva až tri dni.

Spomínam si na púť v roku 1942...

Ján Greguš

Deň matiek

Druhú májovú nedeľu, tak ako každý rok, si pripomínáme sviatok Deň matiek. Chceme aj touto cestou pozvať všetky mamičky a babičky do kultúrneho domu, kde spoločne tento sviatok oslávime. Pekným programom Vás pozdravia deti zo Základnej školy s materskou školou zo Suchej nad Parnou. Prijmite tento malý darček ako poďakovanie za všetky obety, ktoré so sebou nesie každé materstvo. Tento deň je aj výzvou, aby sme nezabudli na tú, ktorá do svojho materstva zahŕňa celý svet.

Čo je to krása

Možno slovo krása sa niekomu nezdá dôležité a predstavuje si pod ním len súťaž krásy pekných dievčat. Iste, aj to k tomu patrí, ale krása je oveľa viac, je veľmi obsiahla a pre každého môže byť iná.

Čo sa zdá pre jedného krásne, druhému môže pripadať nevkusné. Krása ako taká nie je prebytok, je dôležitá nie len z estetického hľadiska, ale aj emocionálneho, je dôležitá aj pre rozvíjanie citov. Môžeme povedať o izbe plnej neporiadku, že je krásna? Môžeme povedať o zvädnutom kvete, že je krásny? Môžeme to povedať o suchej tráve či vyschnutom strome? To asi nie, aspoň ja to tak cítim. Môžeme ale povedať, že rozkvitnutý i zelený strom je krásny, že kvitnúcí kvet vyčarí pravý úsmev na tvári. To sú city. Zelená tráva je krásna, krásny môže byť dom, nábytok, obraz. Krása má veľa podôb. Krása života,

krása prírody, krása umenia, krása citov, krása ducha, čistoty. Vďaka za všetko toto patrí Bohu. Daroval nám život, stvoril pre nás nebo i zem, prírodu, ľuďom dal do vienka umenie, city, očisťuje nášho ducha. To všetko je krása, On ju pre nás stvoril, aby náš život bol hodnotnejší, čistejší, pravdivejší, teda krajší.

Krásne je, keď tečú slzy radosti, keď láska odpúšťa, keď sa zahojí rana na boľavom kolienku či po ťažkej operácii, krásne je, keď sa žena stane matkou, keď sa muž stane otcom, keď rodičia milujú dieťa, keď dieťa miluje rodičov, keď sa deti hrajú, učia sa chodiť, rozprávať, keď rodina trávi spolu voľný čas. Krásne sú stromy i kvety, skaly i plesá, zvieratá, čo žijú v prírode, šumiaci potok i vodopád. Krása je všade okolo nás, krása je život....

M.K.

Dolina Podhájska

Hore dolinečku, dolinu,
trhala zelinečku, zelinu,
na moju boľavú hlavičku
trhala zelinečku, zelinu,
na moju poranenú nožičku,
trhala polynek, repiček hojivý.

Trhala na runach, cestičkách,
sušila zelinečku, zelinu,
na lavičke, pod hájom, pod lipou
sporila sušený a balila, sporila
polynek i repiček, zelinu,
aby nám pomohla
zmierniť /vyhojiť/ bolesti.

Pán Boh daj nám liečivých rastliniek,
aby nás liečili, hojili,
aby nám k dobrému zdraviu
slúžili.

Pánu Bohu sa poďakovala za
všetku tú krásnu prírodu,
ktorú daroval všetkému ľudu.

V Podhájskej doline studnička,
z ktorej vytekala studená vodička,
čistučká, iskrivá a pitná,
ktorú mi nosila má milá,
keď som ja pod sadom
kosil trávičku
ona mi donesenou vodou hasila
smäd veľký.
Zachráň nám Pane Bože
tú čistú studničku,
aby nám občerstvovala
našu dušičku.

N.Š.

Sme dostatočne informovaní?

V poslednom čase čoraz častejšie čítame v „našich“ novinách a časopisoch útoky proti Cirkvi.

Raz sú zaobalené, inokedy otvorenejšie, ba neraz až nehoráznosti obsahujúce a to nielen cez tlač, ale najnovšie aj v elektronických médiách.

Autori, dobre informovaní však zabudli na to, že nepravdy sa môžu vyvrátiť kedykoľvek. No im ide o to, aby balamutili donekonečna. Len nech je to proti Cirkvi.

Tak napríklad „vytasili“ sa s tým, že absolútne dominantnou na Slovensku je Cirkev rímskokatolícka, lebo od štátu dostala 380 miliónov Sk. Autor poukazuje, že to bude na platy farárov, pre diecézne a arcidiecézne úrady a pre Konferenciu biskupov Slovenska.

Autor nepozná Cirkev. Nevie, čo je to farár. Aká je skutočnosť? Priemerný plat duchovného je okolo 9000 Sk. Začiatkový plat je niečo cez 5000 Sk. (A aká je minimálna mzda? Porovnajte!) Pravda, tieto platy sa týkajú nielen katolíckych kňazov, ale aj duchovných, ktorí majú rodiny! Ďalej autori nepoznajú čo je to cirkev, čo náboženské

spoločenstvo. Na Slovensku je v súčasnosti 16 cirkví a náboženských spoločností, ktoré môžu žiadať zo štátneho rozpočtu peniaze.

Vráťme sa však ešte k tým hore spomínaným 380 miliónom korún. Keď si prerátame, aký obnos pripadá na jedného veriaceho, tak vidíme, že práve u rím.-kat. Cirkvi je toho najmenej! Áno! Na veriaceho je to 102,- Sk, u evanjelikov a.v. na osobu 180,- Sk, u grékokatolíkov 272,- Sk, u reformovaných kresťanov 303,- Sk, pravoslávni 723,- Sk, Československí husiti 622,- Sk, Židia 1339,- Sk atď.

Nuž, zostáva otázka, prečo cirkvi a náboženské spoločnosti súhlasili s takýmto financovaním. V rím.-kat. Cirkvi na jedného kňaza - duchovného pripadá najviac veriacich!

Nedajme sa „balamútiť“ takýmto písáčkami, ktoré nemajú ani za mak pravdy! Lebo z tých miliónov, naša Cirkev, ku ktorej sa hlási 75% obyvateľstva dostáva približne len polovicu.

H.R.

Naše korene IV.

Od 5. storočia pred Kristom do začiatku nášho letopočtu

Na území po ktorom kráčate, chodili počas posledných 5. storočí pred Kr. nohy Keltov, Rimanov a Germánov. Dnes budeme pokračovať v pátraní po histórii týchto národov a histórii Židov. Ako Rimania, Gréci, Židia súvisia s našimi koreňmi? Veľmi. Veď stále čerpáme z prameňov, ktoré cez vieru a kultúru odovzdali našim predkom. Zbytky národov, ktoré žili na našom území neskôr

splynuli so Slovanmi. Škoda, že **správy o našich obciach** z tohto obdobia hovoria veľmi skúpo. **Iba to, že sa našli archeologické nálezy z rímsko-barbarského sídliska.** 500 rokov pred Kr. však obývali naše územia Kelti /archeologické nálezy v Smoleniciach/.

Kelti v 5.st. pred Kr. ovládli západnú a strednú Európu od Dunaja po Atlantický oceán /halštatská kultúra/. Bola to vyspelá civilizácia s kmeňovými náčelníkmi a bojovníkmi. O svojej vyspelosti svedčia jemne vypracovanými bronzovými a železnými výrobkami. Poznali hrnčiarsky kruh. Ako platidlá používali aj mince /Biatec a Nonnos/. Opevnené oppidá boli centrami kultúry, hospodárstva a pohanského náboženstva. Hoci mala keltská Európa jednotnú kultúru dokonca i v odievaní, Kelti nikdy nevytvorili jednotnú ríšu. Výbojný germánske kmene väčšinu oppid zničili a Kelti pred nimi utekali na juh.

Gréci v 5.st. pred Kr. zakladajú kolónie. Je to obdobie ich rozkvetu. V Aténach vládnu volení úradníci. Solón reformuje zákony. Delí obyvateľov podľa majetku do štyroch skupín. Na riadení štátu sa podieľajú len najbohatší. Kleistenes /r.508 pred Kr./ položí základy demokracie. Každý schopný muž sa môže podieľať na riadení štátu a diskutovať na ľudových zhromaždeniach. V Sparte však vládne aristokracia a tvrdý vojenský režim. Napriek veľkým politickým rozdielom sa však Gréci dokážu spojiť v boji proti Peržanom. Pri Maratóna a Salamíne ich porazia. Perikles aténsku demokraciu doviedol až k vrcholu rozkvetu. Aténčania vytvárajú Aténsky námorný spolk, Sparta Peloponézsky spolk s ťažkoodencami. Vypukne dlhá Peloponézska vojna medzi Spartou a Aténami a vyhladované obyvateľstvo Atén, umierajúce na mor sa napokon vzdá - slobody, demokracie... Nasleduje úpadok a nepokoje. To využili

Macedónčania. Alexander Veľký vytvoril obrovskú ríšu s helénskou kultúrou pohlcujúcu Grécko, Macedóniu, Perziu a Egypt. Alexander to čo nedobil, to vyženil sobášmi. Zomrel na maláriu v r 323 pred Kr. iba 33 ročný. Egypt, Sýria a Macedónia dlho nezostali samostatné ani po rozpade Macedónskej ríše. Pohltla ich Rímska ríša. Grécku však vďačíme za také kapacity ako boli Sokrates /399 pred Kr./, Aristoteles /322 pred Kr./, Herodotos /dejiny/, Feidias /sochár/, Homér, za architektúru, ku ktorej sa znovu a znovu vraciame, za dramatické umenie, gymnaziálny spôsob výchovy... To sú poklady, ktoré prevzali s pokorou i pyšní Rimania.

Rimania v roku 510 pred Kr. vyhнали posledného kráľa a založili republiku. V krajine vládli volení patriciovia - senát a dvaja konzuli. Plebejci si mohli zvoliť tribunov ľudu a zúčastňovať sa na ľudových zhromaždeniach. R. 265 pred Kr. ovládli Rimania celú Itáliu a po viac ako sto ročných bojoch s Kartágom - po Púnských vojnách /do r. 146 pred Kr./ ovládli aj Stredomorie. Po vojnách sa vojaci stali bezzemkami. Ríšou zmiateli nepokoje. Otroci sa búrili /Spartakovo povstanie r. 73 pred Kr./. Mocní túžili po ešte väčšej moci a prevahe. Caesarov pokus vládnúť samovládne ako doživotný diktátor skončil jeho zavraždením v r. 44 pred Kr. Republiku však nezachránili nadlho. V r. 27 pred Kr. sa ujal vlády Caesarov adoptívny syn Gaius Octavius. Dal sa nazvať Augustus - vznešený a vládl od r. 14 nášho letopočtu. Tak v Rímskej ríši vzniklo cisárstvo. Augustus budoval cesty, pohanské chrámy, snažil sa zdvihnúť morálku nielen trestami, ale i zákonmi v prospech rodiny. Z precízneho právneho systému Ríma čerpá Európska právna kultúra dodnes. Cisár bol však pre Rimanov bohom

a to bolo pre monoteistických židov a neskôr i pre kresťanov neprijateľné.

Pre židov bolo 5.st. pred Kr. obdobím návratu z babylonského zajatia /538 pred Kr./ Perzský kráľ Kýros porazil Babylončanov. Zbytky Izraela sa vracajú do vlasti a znovu stavajú chrám. Od 5 do 1.st. pred Kr. sa redakčne ustáľuje podoba Svätého písma Starého zákona. Po smrti Alexandra Macedónskeho, ktorý rešpektoval vieru podmanených národov, nastúpil na trón Antiochus IV /r.175 pred Kr./, ktorý nútil židov vyznávať gréckych bohov pod hrozbou smrti. Až v r. 168 pred Kr. vyvolala povstanie rodina Makabejcov a po troch rokoch skončilo povstanie úspešne pre Židov. Už ich nikto nikdy neprinútil klaňať sa iným bohom. Rimania začali okupovať Palestínu v r. 63 pred Kr., keď Pompejus obsadil Jeruzalem. Hoci Rimania rešpektovali náboženstvo Židov, predsa mnohí sa cítili neslobodne pod dozorom rímskych miestodržiteľov. Túžili po slobode. Mnohí ani netušili, že okolo r. 6-7 pred Kr. sa ich túžba, prorokmi predpovedaná stala skutočnosťou. Narodil sa Ježiš Kristus. V r. 4. pred Kr. umiera kráľ Judey Herodes Veľký, ktorý dal zavraždiť v Betleheme a okolí asi 40 chlapcov do dvoch rokov. Potom sa stal tetrarchom Galiley a Perey jeho syn Herodes Antipas, ktorý dal sťat Jána Krstiteľa a ku ktorému bol Ježiš privedený na výsluch. Rímska hranica vtedy siahala až k Labe. Hoci cisár Augustus hlásal príchod nového veku, kde bude vládnúť mier, mravnosť a statočnosť, ľudstvo vstupovalo do veku násilia, hrôz, ale i očakávania a nádeje... Vitajte teda na prahu nového letopočtu, v Rímskej ríši bez hraníc, no nie bez problémov...

Gabriela Spustová

Čo nás trápi !!! - ohlasy

Deti sú radosť i starosť. Ak na Vás uprú veľké „okále“ a pozorujú - neodmietnete tú tichú výzvu a usmejete sa. Stane sa to raz, dva razy a o trochu neskoršie to možno začnete vnímať ako jemné obťažovanie. Ak je to raz za čas - necháte to tak - ak sa mi takáto situácia stane v kostole - priznám sa - som zlá.

Stalo sa: Mama s asi 3-4 ročným dieťaťom sedela v lavici predou mnou. Dieťa začalo hru s otáčaním sa dozadu. Pozeralo na mňa, potom na susedu, usmievalo sa - až som jej povedala - otoč sa. Úsmev jej vyhasol v tvári a chvíľu bol pokoj. Mama dieťaťu dohovorela - bol pokoj.

Stalo sa: Na chór prišiel asi 4 ročný chlapec s ocinom. Počas kázne sa dieťa začalo prechádzať. Našlo si cestičku a nôžkami hlasno „vyklepkával“ svoje územie. Keďže ma búchanie rušilo, poprosila som - Prechádzaj sa, ale potichu. Chlapec si dal povedať - bolo ticho.

Stalo sa: Opäť som sedela v lavici a opodiaľ dievčina, ktorá zrazu začala nohami búchať do lavice. Pozerali sme na ňu s otázkou v očiach - čo sa deje? Búchanie neprestávalo - tak som na ňu cez lavice sykla - prestaň. Búchanie prestalo.

Stalo sa: Sedela som s mamou v lavici. Za nami sedela 4-členná rodina a deti 10-12 ročné sa začali vadit'. Že boli hlasnejšie ako ostatné, som nejako pretrpela - ale počas Pozdvihovania zrazu všetko ustalo. S mamou sme diskutovali o „zážitkoch“ v kostole - a ona sa mi priznala, že jedno z detí jej neustále nohou kopalo do jej nôh. Tak sa mu to usilovala vrátiť. A čudujem sa, nastal pokoj. Riadila sa heslom „Ako sa do hory volá, tak sa z nej ozýva“.

Tieto a mnohé zážitky má každý jeden z nás. Mňa inšpirovala veta „Nedávno sa jeden mladý otec rodiny s iróniou spýtal, či by sme v kostole nemohli vybudovať pieskovisko pre deti“. Najprv som sa zasmiala - ale neskôr ma smiech prešiel.

Nechcem a nebudem nikoho kritizovať. Deti - to je otázka, výkričník, bodka, alebo ako hovoril predchádzajúci duchovný otec: „televízor svojich rodičov“. Otcovia i maminy majú veľa starostí, aby zvládli svoje povinnosti. Ale prosím v kostole má prednosť Boh - moje vnútro, rozhovor s ním, námety i úvahy, kázne duchovného otca, ktorý jediný má nárok hovoriť jasne a hlasno. Nie dieťa, ktoré je hlučné a neposlúcha nikoho. V mestách automaticky idú rodičia do ústrania v kostole, aby nerušili a doma v kostole to zrazu nevedia?! Nepočujú, ako ich dieťa ruší ostatných?

K. Silná

POVIEDKA

Bol raz veľmi bohatý hudobný majster. Vedel hrať na všetky hudobné nástroje, poznal všetky piesne, hudobné skladby a hudobné žánre. Vedel dokonale komponovať. Jeho skladby boli prenádherne, uchu lahodiace. Dával do nich celú svoju dušu, celé svoje srdce. Ľudia ho mali radi. Radi ho počúvali a chceli sa tejto hudbe priučiť. Povedal: „Ak chcete hrať, musíte mať sluch. Ak chcete počúvať, musíte mať miesto, kde budete hudbu a počúvanie praktizovať“. Nadšení ľudia teda začali stavať koncertné siene, zabezpečovať hudobné nástroje. Niektorí sa tešili, že budú hudobníci, iní, že budú hudbe

načúvať a iní, že ju budú chápať. Majster, aby toto všetko zvládol, vybral tých najlepších a vyškolil niekoľkých hudobných profesorov, ktorým povedal: „Učte hrať všetkých ľudí na celom svete. Všetkým, ktorí budú pokračovať v mojej záľube, sa bohato odmením.“ Ľudia sa teda s nadšením vrhli do umenia. Niektorí preto, že im hudba bola blízka, iní preto, že čakali bohatú odmenu. Rýchlo sa učili a hudba im naozaj išla, lebo mali dobrých učiteľov. Na ich koncerty chodilo veľa ľudí, ktorým hudba spríjemňovala život. Tiež sa tešili, že budú odmenení. Hudobníci sa naučili hrať veľa skladieb a keď niektorí mysleli, že už vedia dosť, spyšneli, iní sa nevedeli dočkať odmeny. Počas hry prestávali dirigenta rešpektovať. Bavili sa,

namiesto nôt vytiahli noviny, rozprávali sa o zbytočnostiach, odbiehali zo svojich miest. Z krásnych skladieb sa tak stávali iba akési nepodarky. Darmo sa dirigent snažil, z koncertu nemali nič ani tí, čo sa koncertovať snažili. Raz majster neohlásene prišiel na koncert. Chcel všetkých zúčastnených bohato odmeniť, ako im sľúbil. Keď ale videl morálku v krásnej koncertnej sieni, pomedzi pobehujúcimi snád' nikým nepozorovaný, sklamaný odišiel. „BOL TU? ODIŠIEL? PRÍDE?“ Nikto nevie.

Neviem prečo, ale náš kostol a svätá omša mi niekedy pripomína koncertnú sieň v poviedke.

S.M.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na máj

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv. omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. mája – 4. veľkonočná nedeľa,
nedeľa Dobrého pastiera

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

7. mája – 1. piatok v mesiaci,

Suchá 18.00

9. mája – 5. veľkonočná nedeľa, Deň matiek

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

16. mája – 6. veľkonočná nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

20. mája – Nanebovstúpenie Pána

Suchá 18.00 v stredu večer s platnosťou na sviatok

Košolná 7.30; Zvončín 17.00; Suchá 18.00

23. mája – 7. veľkonočná nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30; Košolná 9.00

Suchá 10.30 slávnosť 1. sv. prijímania

30. mája - Svätodušná nedeľa, Turíce,

koniec veľkonočného obdobia

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30; Zvončín 9.00

Suchá 10.30 sv. Urbana, omša v Ružovej doline

31. mája – Svätodušný pondelok

Suchá 18.00

apríl v našej farnosti

Zosnulí:

+ 3. 4., Jozefína Tajcnerová, Zvončín, 78.r.

+ 10. 4., Aurélie Čavojská, Zvončín, 83.r.

+ 24. 4., Mária Belicová, Košolná, 90.r.

Pokrstení:

*30. 1.1977, Miloš Supek, Suchá

*13. 2.2004, Tibor Félix Mikuš, Suchá

*26. 3.2004, Elena Schwarzová, Suchá

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

MÁJ 2004

Veľkonočné obdobie

So 1 Jozef, robotník

Ne 2 **4. veľkonočná nedeľa, Dobrého pastiera**

Po 3 Filip a Jakub, apoštoli

Ut 4 Florián, mučeník

Št 5 Silván

Št 6 Dominik Savio

Pi 7 Gizela

So 8 Viktor

Ne 9 **5. veľkonočná nedeľa**

Po 10 Anton, biskup

Ut 11 Beáta

Št 12 Nerej, Achilej a Pankrác, mučeníci

Št 13 Panna Mária Fatimská

Pi 14 Matej, apoštol

So 15 Žofia, mučenica

Ne 16 **6. veľkonočná nedeľa**

Po 17 Paschal Baylonský, rehoľník (Krížový deň)

Ut 18 Ján I., pápež, mučeník (Krížový deň)

Št 19 Peter Celestín, pápež (Krížový deň)

Št 20 **Nanebovstúpenie Pána**

Pi 21 Krištof Magallanes, kňaz a spoločníci muč.

So 22 Rita z Kassie, rehoľníčka

Ne 23 **7. veľkonočná nedeľa**

Po 24 Panna Mária Pomocnica kresťanov

Ut 25 Béda Ctihodný, kňaz, učiteľ Cirkvi

Št 26 Filip Neri, kňaz (Kántry)

Št 27 Augustín z Canterbury, biskup

Pi 28 Viliam, rehoľník (Kántry)

So 29 Ervín, vyznávač (Kántry)

Ne 30 **Svätodušná nedeľa - Turíce**

Po 31 **Svätodušný pondelok**

Výročia, významné cirkevné akcie

2.5. zbierka na seminár

3.5. výročie smrti Mons. Jozef Feranec, biskup (2003), Banská Bystrica

13.5. výročie zjavenia Panny Márie vo Fatime (1917)

18.5. výročie narodenia pápeža Jána Pavla II. (1920)

18.5. biskupská vysviacka Mons. Peter Dubovský, SJ, emeritný biskup (1961), Banská Bystrica

21.5. začiatok novény k Duchu Svätému

23.5. zbierka na katolícke masmédiá